

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (62)10

Vol. 1962/0003

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP COMMISSIE

I/COM(62)10 def.

Brussel, 21 maart 1962

V e r t r o u w e l i j k

Orig. F

Tweede memorandum van de Commissie aan de Raad
betreffende een werkprogramma op het gebied
van de gemeenschappelijke handelspolitiek,
vastgesteld op grond van het bepaalde in artikel 111
van het EEG-Verdrag

I/COM(62)10 def.

Tweede memorandum van de Commissie aan de Raad
betreffende een werkprogramma op het gebied van
de gemeenschappelijke handelspolitiek, vastge-
steld op grond van het bepaalde in artikel 111
van het EEG-Verdrag

PREAMBULE

Op grond van het bepaalde in artikel 111 van het Verdrag van Rome dienen de Lid-Staten gedurende de overgangsperiode hun handelsbetrekkingen met derde landen te coördineren. Na het verstrijken van de bedoelde periode wordt de handelspolitiek van de Lid-Staten vervangen door een gemeenschappelijke handelspolitiek.

Ten einde deze vervanging voor te bereiden en de overgang geleidelijk te laten geschieden, wordt de Commissie door het Verdrag er mede belast aan de Raad voorstellen te doen met betrekking tot de tijdens de overgangsperiode toe te passen procedure bij gemeenschappelijk optreden en met betrekking tot de eenmaking van de handelspolitiek.

In het kader van deze opdracht heeft de Commissie in juli 1961 aan de Raad een eerste algemeen document voorgelegd, dat enerzijds een overzicht geeft van de huidige situatie en anderzijds enige concrete voorstellen bevat, welke vaste vorm hebben gekregen in de beschikkingen van 9 oktober 1961 betreffende de gemeenschappelijke handelspolitiek.

Zoals in de preambule van dit eerste memorandum in uitzicht werd gesteld, hebben de tussen de Commissie en de Lid-Staten gevoerde besprekingen geleid tot de opstelling van het onderhavige document, dat voorstellen van de Commissie bevat betreffende een eerste werkprogramma op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek, aangepast aan de huidige stand van de ontwikkeling der EEG.

Het eerste deel van dit document geeft, in de vorm van een toelichting, een overzicht van de beginselen waardoor de Commissie zich heeft laten leiden bij de vaststelling van het bedoelde werkprogramma. Het tweede deel bevat de ontwerp-tekst van een interne beschikking van de Raad op grond van artikel 111 van het Verdrag, alsmede een bijlage met het eigenlijke werkprogramma.

.../...

In deze bijlage wordt een opsomming gegeven van de doelstellingen op het gebied van de invoer- en uitvoerregelingen van de Lid-Staten, waarbij telkens achtereenvolgens wordt gehandeld over de huidige situatie, het te bereiken doel en de procedure welke gedurende de overgangsperiode voor de gelijkmaking moet worden gevolgd.

.../...

Eerste deel : DE BEGINSELEN

Toelichting

A. Doelstellingen van de gemeenschappelijke handelspolitiek

Bij het bepalen van de doelstellingen van de gemeenschappelijke handelspolitiek zal rekening gehouden worden met de vereisten van de interne economie der gemeenschappelijke markt en van de politiek op het gebied van de buitenlandse handel. De gemeenschappelijke handelspolitiek moet derhalve op zodanige wijze worden uitgewerkt, dat zij met name :

- a) bijdraagt tot de hamonische ontwikkeling van de economische bedrijvigheid in de gehele Gemeenschap;
- b) de algehele vrijheid van het goederenverkeer binnen de Gemeenschappelijke Markt mogelijk maakt;
- c) bijdraagt tot de harmonische ontwikkeling van de internationale handel;
- d) de samenwerking met de ontwikkelingslanden stimuleert;
- e) het gemeenschappelijke bezit beschermt en de bestaande ongelijkheden wegneemt;
- f) de mogelijkheid van gelijke behandeling van de derde landen niet uitsluit, doch in verband daarmee iedere omgekeerde discriminatie ten opzichte van de Lid-Staten voorkomt.

.../...

B. Voorwaarden tot het tot stand brengen van een gemeenschappelijke handelspolitiek

De voorwaarden tot het toepassen van een gemeenschappelijke handelspolitiek, zoals zij uit de bepalingen van het Verdrag zijn af te leiden, bepalen in ruime mate de houding die de zes landen ter zake gedurende de overgangsperiode dienen aan te nemen.

Er valt op te merken :

- dat de diverse onderdelen van de gemeenschappelijke handelspolitiek niet alle in hetzelfde tempo tot stand worden gebracht;
- dat de handelspolitiek een onderdeel is van het algemene economische beleid.

a) De diverse onderdelen van de gemeenschappelijke handelspolitiek worden niet alle in hetzelfde tempo tot stand gebracht

De werkingssfeer van de gemeenschappelijke handelspolitiek - die in grote trekken wordt aangegeven in het eerste lid van artikel 113 - kan op een meer systematische wijze als volgt worden omschreven :

1. Regeling op het gebied van het handelsverkeer :

- bij de invoer :
 - tariefpolitiek;
 - contingenteningspolitiek;
 - handelspolitieke beschermingsmaatregelen;
- bij de uitvoer :
 - steunmaatregelen bij uitvoer;
 - uitvoerbeperkingen;
 - verkooptontwikkeling.

2. Betrekkingen met de internationale organisaties die een economisch karakter dragen (art. 116 en art. 229).

.../...

Hierbij kan het volgende worden opgemerkt :

- het peil van het gemeenschappelijke douanetarief is thans vastgesteld en heeft door de beëindiging van de onderhandelingen op basis van artikel XXIV, lid 6, van de Algemene Overeenkomst als het ware burgerrecht verkregen. Op dit gebied is het stadium van de gemeenschappelijke handelspolitiek reeds bereikt, en kunnen de zes landen tegenover de buitenwereld nog slechts een gemeenschappelijke houding aannemen;
- ten aanzien van de overige vraagstukken is met de coördinatie nog ternauwernood een begin gemaakt; deze coördinatie zal tot stand komen volgens de procedure welke in het als bijlage hierbij gaande werkprogramma is voorgeschreven.

b) De handelspolitiek is een onderdeel van het algemene economische beleid

Op nationaal niveau is de handelspolitiek een onderdeel van het algemene economische beleid; men kan de voornaamste strekkingen van dit beleid er in terugvinden.

De eenmaking van de handelspolitiek der diverse Lid-Statens moet derhalve bijdragen tot een steeds verder gaande coördinatie van hun algemeen economisch beleid. Deze coördinatie, waarover in de artikelen 2 en 6 van het Verdrag wordt gehandeld, zal harerzijds de eenmaking van de op nationaal niveau gevoerde handelspolitiek bevorderen en zal het mogelijk maken de gemeenschappelijke handelspolitiek te bepalen.

Op communautair niveau zal het echter in sommige gevallen mogelijk zijn de handelspolitiek te bepalen eer men tot een coördinatie van de andere onderdelen van het nationale economische beleid der Lid-Statens overgaat.

c) Beginselen van een werkprogramma

Uit het vorenstaande kunnen de grondgedachten worden afgeleid, waarop het vast te stellen werkprogramma dient te worden gebaseerd; wil men samenhang brengen in de totstandkoming van de gemeenschappelijke handelspolitiek, dan dient het tempo

.../...

van verwezenlijking voor sommige onderdelen te worden versneld en bovendien moet men op pragmatische wijze rekening houden met de huidige strekkingen van de nationale handelspolitiek van de zes landen.

a) De totstandkoming van de gemeenschappelijke handelspolitiek dient te worden versneld :

- Zoals hierboven reeds is vermeld, kan de douanepolitiek voortaan niet anders dan communautair zijn; zij kan echter slechts op bevredigende wijze worden gevoerd indien zij samengaat met een gemeenschappelijk optreden op de diverse gebieden van de handelspolitiek, en met name op het gebied van de kwantitatieve beperkingen.
- Het ontbreken van een gemeenschappelijke handelspolitiek leidt tot het indienen van verzoeken om beschermende maatregelen op grond van artikel 115, en beperkt aldus de toepassing van het vrije verkeer als beoogd door het Verdrag.

Deze versnelling zou overigens geheel in de geest zijn van het besluit van 12 mei 1960.

b) De gemeenschappelijke handelspolitiek kan slechts op pragmatische wijze worden vastgesteld, met inachtneming van de huidige strekkingen van de nationale handelspolitiek van de zes landen

In het kader van de doelstellingen van het Verdrag moet men op pragmatische wijze te werk gaan, en trachten de huidige strekkingen van de nationale handelspolitiek van de zes landen te onderkennen. In dit opzicht dienen de handelsbetrekkingen in drie groepen te worden ingedeeld :

- betrekkingen met de geïndustrialiseerde landen met een vergelijkbaar economisch stelsel;
- betrekkingen met de ontwikkelingslanden;
- betrekkingen met de communistische landen.

.../...

1. Betrekkingen met de geïndustrialiseerde landen met een vergelijkbaar economisch stelsel.

Met betrekking tot deze landen levert het bepalen van de handelspolitiek der EEG vrijwel geen problemen op. De zes landen zijn gehouden aan de verbintenissen die zij bij de ondertekening van de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel hebben aangegaan. In dit verband krijgen de in artikel 110 van het Verdrag vervatte doelstellingen hun volle betekenis. Zij zullen op korte termijn kunnen worden geconcretiseerd in een beleid dat gericht is op steeds nauwere samenwerking op het gebied van handel en economie.

2. Betrekkingen met de ontwikkelingslanden.

Met betrekking tot deze landen dient in aanmerking te worden genomen dat de zes landen te hunnen opzichte niet dezelfde verbintenissen hebben.

Voorts dient te worden vermeld dat de politiek die - uiteraard binnen de door het GATT gestelde grenzen - ten opzichte van de bedoelde landen zal worden gevoerd, er op gericht moet zijn :

- de ontwikkeling van het handelsverkeer te bevorderen, waarbij echter een ontredde van de markt der EEG als gevolg van abnormale concurrentie dient te worden vermeden;
- ten aanzien van de betrokken landen geleidelijk de regels in toepassing te brengen, die in de betrekkingen met de geïndustrialiseerde landen gelden.

3. Betrekkingen met de communistische landen.

Deze betrekkingen vallen niet onder de voorschriften van het GATT en worden bilateraal geregeld. De gemeenschappelijke handelspolitiek ten opzichte van de communistische landen zal nu hierin moeten bestaan, dat deze bilaterale betrekkingen van de diverse Lid-Staten met de communistische landen worden omgezet in bilaterale betrekkingen tussen de Gemeenschap als zodanig en de bedoelde landen. Dit vraagstuk zal te zijner tijd, op voorstel van de Commissie, aan de Raad ter behandeling worden voorgelegd.

.../...

Tweede deel: WERKPROGRAMMA

Ontwerp-beschikking van de Raad betreffende een werkschema op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek.

DE RAAD VAN MINISTERS VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelot op de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 111,

Gezien het eerste memorandum van de Commissie aan de Raad betreffende de voor de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijke handelspolitiek toe te passen procedure;

Op voorstel van de Commissie,

Overwegende dat het tot de taak van de Commissie behoort aan de Raad voorstellen te doen met betrekking tot de tijdens de overgangsperiode toe te passen procedure bij gemeenschappelijk optreden en met betrekking tot de gelijkmaking van de handelspolitiek;

Overwegende dat het voor de uitwerking van een gemeenschappelijke politiek op het gebied van de buitenlandse handel, en met name voor de coördinatie van de invoer- en uitvoerregelingen van de Lid-Staten ten opzichte van de derde landen, noodzakelijk blijkt te zijn een eerste werkprogramma vast te stellen met betrekking tot de tijdens de overgangsperiode toe te passen procedure;

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

De gelijkmaking van de invoer- en uitvoerregelingen van de Lid-Staten ten opzichte van de derde landen gedurende de overgangsperiode zal geschieden volgens de procedure welke in het als bijlage bij deze beschikking gevoegde werkprogramma op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek is vastgesteld.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Bijlage bij de beschikking van de Raad van...

WERKPROGRAMMA OP HET GEBIED VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE
HANDELSPOLITIEK

De gelijkmaking van de handelspolitiek van de Lid-Staten ten opzichte van derde landen (1)

A. De gelijkmaking van de invoerregelingen

Ten aanzien van de invoerregelingen dienen de volgende doeleinden te worden bereikt:

- 1° - de gelijkmaking van de liberalisatielijsten ten opzichte van derde landen op een zo hoog mogelijk peil (artikel 111, lid 5);
- 2° - de gelijkmaking van de contingenteringspolitiek (artikel 111, lid 1, artikel 113);
- 3° - de gelijkmaking van de handelspolitieke beschermingsmaatregelen, met name in geval van dumping en subsidies (artikel 11, lid 1, artikel 113).

1° - De gelijkmaking van de liberalisatielijsten ten opzichte van de bij het GATT aangesloten landen en de andere landen met een overeenkomstige economische structuur.

Huidige situatie : Op het ogenblik bestaan in alle Lid-Staten, met uitzondering van de Benelux, verschillende liberalisatielijsten die van toepassing zijn op de verschillende economische, geografische of monetaire gebieden, waartoe de bij het GATT aangesloten landen en de andere landen met een overeenkomstige economische structuur behoren.

Te bereiken doel : Het uiteindelijk te bereiken doel is de algehele liberalisatie volgens de regels van het GATT. Dit zou ook van belang kunnen zijn voor alle andere landen met een overeenkomstige economische structuur.

.../...

-
- (1) Het onderhavige werkprogramma heeft geen betrekking op de coördinatie en de harmonisatie van in- en uitvoerregelingen, met inbegrip van handelspolitieke beschermingsmaatregelen ten aanzien van landbouwprodukten, voor zover maatregelen en speciale procedures zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Proceduro : Gedurende de overgangsperiode zal de gelijkmaking van de op het ogenblik geldende nationale lijsten per produkt en per geografisch gebied, overeenkomstig het Verdrag, op zo hoog mogelijk peil dienen te geschieden (artikel 111, lid 5).

Deze gelijkmaking zal moeten leiden tot het opstellen van een gemeenschappelijke liberalisatielijst. De betekenis van een dergelijke lijst is zeer groot: vastgesteld op een zo hoog mogelijk liberalisatiepeil zal zij het uitgangspunt en de praktische basis moeten vormen van de gemeenschappelijke handelspolitiek. Door aan de voorschriften van het Verdrag te beantwoorden zal de opstelling van een dergelijke lijst uiteraard een belangrijke versterking op internationaal niveau vormen voor de Gemeenschappelijke Markt en tegelijkertijd aan de Lid-Staten een basis bieden voor de gemeenschappelijke handelspolitiek.

Wanneer, op voorstel van de Commissie, de Raad overeenkomstig de in artikel 111 genoemde procedure zal hebben vastgesteld dat een voldoende mate van gelijkmaking is bereikt, zal de gemeenschappelijke lijst ingevolge artikel 111 van het Verdrag slechts gewijzigd kunnen worden krachtens een beschikking van de Raad op voorstel van de Commissie.

Ingeval van betalingsbalansmoeilijkheden die zouden kunnen leiden tot het intrekken van liberalisatiemaatregelen ten opzichte van derde landen schrijft het Verdrag (artikelen 108 en 109) uitdrukkelijk de te volgen procedure voor.

Reeds nu stellen de Lid-Staten die een wijziging in hun liberalisatieregeling ten opzichte van derde landen wensen aan te brengen de andere Lid-Staten en de Commissie tevoren op de hoogte: in deze gevallen zal op verzoek van de Lid-Staat of de Commissie voorafgaand overleg plaats hebben, behalve in noodgevallen, waarin het overleg achteraf zal plaatsvinden (zie de beschikking van de Raad van Ministers van 9 oktober 1961).

.../...

De gelijkmaking ten aanzien van de geografische gebieden zal overeenkomstig de volgende regels geschieden, zonder vooruit te lopen op de door het GATT genomen beslissingen:

- a) afschaffing van de discriminatie met betrekking tot de O.E.E.S. - dollar, voor zover deze nog in bepaalde Lid-Staten bestaat;
- b) uitbreiding van de uniforme lijst op basis van de O.E.E.S.-dollar tot de andere landen van het GATT, na oplossing van het probleem dat zich voordoet ten aanzien van de invoer van bepaalde "gevoelige produkten", afkomstig uit landen met abnormaal lage kostprijzen.

De gelijkmaking per produkt zal gescheiden overeenkomstig de volgende regels:

- a) voor de industrie produkten: uitbreiding van de liberalisatie die, overeenkomstig de beschikking van 12 mei 1960, tussen de Lid-Staten zal gelden tot alle landen van het GATT, met uitzondering, op dit ogenblik, van de produkten die onder het bovenstaande punt b) worden genoemd;
- b) voor de landbouwprodukten: liberalisatie ingevolge de verwezenlijking van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en overeenkomstig de daarin vervatte regels

De opstelling van deze gemeenschappelijke lijst zal geschieden door:

- vergelijking van de in de Lid-Staten geldende liberalisatielijsten ten opzichte van de landen van het GATT en de andere landen met een overeenkomstige economische structuur;
- onderzoek naar de motieven van iedere Lid-Staat voor steun door middel van contingenteringen (ontwikkelingsprotectionisme; onderhandelinswapens; gevoelige produkten, afkomstig uit landen met een abnormaal lage kostprijs).

Dit onderzoek zal prioriteit verkrijgen voor de produkten die reeds in drie douanezones van de EEG zijn geliberaliseerd.

Bij deze werkzaamheden dient men rekening te houden met de voorschriften van artikel 111, lid 5 van het Verdrag.

.../...

2° - Gelijkmaking van de contingentoringspolitiek ten opzichte van de niet bij het GATT aangesloten landen of van landen met een economische structuur die afwijkt van die van de Lid-Staten van de EEG.

Ten aanzien van de landen die niet zijn aangelosten bij het GATT of die een afwijkende economische structuur bezitten en waarvoor geen liberalisatie van de invoer kan plaatsvinden zullen contingenterings maatregelen geleidelijk aan gelijk gemaakt worden (artikel 111, lid 1, artikel 113).

Huidige situatie Het gaat hier met name om de Oost-Europese landen (communistische landen). Op het ogenblik geschiedt de buitenlandse handel van de Lid-Staten met deze landen op een zuiver bilaterale basis, soms gematigd door een beperkte liberalisatie (Frankrijk, Italië), door een systeem van wederzijdse vergunningen (Benelux) of door een systeem van betalingen in convertieerbare valuta.

Te bereiken doel Het gedurende de overgangsperiode te bereiken doel is het geleidelijke invoeren van gemeenschappelijke handelsregelingen, gegrond op eenvormige beginselen.

Uiterlijk aan het einde van de overgangsperiode zullen gemeenschappelijke invoerregels gelden voor alle uit deze landen afkomstige produkten, waarbij met name de nationale contingenten, volgens de door artikel 113 van het Verdrag voorgeschreven procedure, zullen worden vervangen door op voorstel van de Commissie overeengekomen of vastgestelde contingenten.

Te volgen procedure Gedurende de overgangsperiode zal de gelijkmakingsprocedure allereerst moeten leiden tot een harmonisatie van de basisbepalingen vervat in de bilaterale overeenkomsten (inclusief de ruilovereenkomsten) en van de samenstelling van de in deze overeenkomsten opgenomen contingenteringslijsten, ten einde het afsluiten van gemeenschappelijke overeenkomsten in de toekomst te vergemakkelijken.

De procedure van het voorafgaand overleg over de onderhandelingen van de Lid-Staten, neergelegd in de beschikking van de Raad van Ministers van 9 oktober 1961, is de eerste stap in de richting van deze geleidelijke coördinatie van de nationale handelspolitiek van de Lid-Staten ten aanzien van de betrokken landen.

.../...

Ter vergemakkelijking van deze harmonisatie in deze sector die nog gecontingent zal blijven, zijn de volgende werkzaamheden noodzakelijk :

- het opmaken van een inventaris van de contingenten en van de door iedere Lid-Staat toegepaste methoden ten opzichte van derde landen;
- het onderling vergelijken en gelijkmaken van de elkaar overlappende contingenteringslijsten met het oog op het maken van een gemeenschappelijke lijst;
- het onderzoeken van de economische en andere overwegingen die op nationaal niveau ten grondslag hebben gelegen aan de opstelling van de contingenteringslijsten en het opsporen van de hoofdlijnen voor de harmonisatie van de structuur van het handelsverkeer, ten einde tot het opstellen van een gemeenschappelijke politiek te komen voor alle produkten die met deze landen worden verhandeld;
- het vaststellen van nationale contingenten na in dit kader gevoerd overleg.

3° - De gelijkmaking van de handelspolitieke beschermingsmaatregelen

Huidige Op het ogenblik voorzien de wetgevingen van sommige Lid-Staten niet in de mogelijkheid tot het heffen van anti-dumpingrechten en compenserende rechten overeenkomstig artikel VI van het GATT (1). De overige handelspolitieke beschermingsmaatregelen worden geregeld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, alsmede in bepaalde nationale wetgevingen; totnutoe is nog

(1) De huidige situatie is als volgt :

De Bondsrepubliek Duitsland, België en Frankrijk beschikken over wetten die het mogelijk maken maatregelen te nemen tegen importen met een abnormaal karakter. Deze wetten beogen tevens de importen waarbij dumping plaatsvindt en de importen waarvoor een exportpremie of een subsidie in het land van herkomst of in het exporterende land wordt gegeven.

In Italië voorziet de wetgeving op het ogenblik door presidentiële besluiten in de mogelijkheid rechten te heffen ter compensatie van subsidies of exportpremies.

Het Groothertogdom Luxemburg en Nederland kennen geen anti-dumping-wetgeving in de ware zin van het woord. De in België genomen beschermingsbesluiten kunnen in het kader van de Belgisch-Luxemburgse Unie worden uitgebreid tot het Groothertogdom Luxemburg.

nog geen enkele concrete maatregel genomen (1).

3 berei- Het Verdrag (artikel 113) bepaalt, dat na afloop van de overgangsperiode
en doel de gemeenschappelijke handelspolitiek wordt gegrond op eenvormige beginselen, met name wat betreft de handelspolitieke beschermingsmaatregelen, waaronder de te nemen maatregelen ingeval van dumping en subsidies.

3 volgen Gezien het belang dat deze maatregelen kunnen hebben verdient het aanbeveling
procedure te bepalen dat de harmonisatie zal plaatsvinden in de loop van de overgangsperiode overeenkomstig artikel 111, lid 1.

Deze harmonisatie zal op tweeërlei niveau plaatsvinden :

- i) schepping door de Lid-Staten van wettelijke of reglementaire instrumenten, die, gegrond op eenvormige beginselen, het mogelijk maken de beoogde harmonisatie te bereiken;
- ii) coördinatie van concrete maatregelen :

(1) In de Duitse wetgeving bestaat, naast de anti-dumpingmaatregelen overeenkomstig de tariefwet, de mogelijkheid overeenkomstig de wet op de buitenlandse handel (Aussenwirtschaftsgesetz), in werking getreden op 1.9.1961, rechtshandelingen met betrekking tot de buitenlandse handel te beperken, ten einde de schadelijke gevolgen voor de economie in het algemeen of voor bepaalde bedrijfstakken in het economisch grondgebied (Bondsrepubliek Duitsland) te vermijden en te verzachten, indien dergelijke gevolgen dreigen of ontstaan tengevolge van buiten het economisch grondgebied genomen maatregelen die :

- 1) de concurrentie beperken, vervalsen of belemmeren,
- 2) leiden tot beperking van het handelsverkeer met het economisch grondgebied (Bondsrepubliek Duitsland) (Artikel 6 van de wet van 1.9.1961).

Dumpingmaatregelen dienen te worden beschouwd als bij artikel 6 bedoelde maatregelen.

- in alle gevallen zal vooroverleg plaatsvinden;
- deze maatregelen zullen op communautair niveau tot stand worden gebracht op een door de Raad van Ministers op voorstel van de Commissie te bepalen ogenblik.

B. Gelijkmaking van de uitvoerregelingen

Tijdens de overgangsperiode moet de handelspolitiek - waaronder die ten aanzien van de uitvoer - gelijk worden gemaakt (art. 111,1).

Na afloop van de overgangsperiode wordt de uitvoerpolitiek gegrond op eenvormige beginselen (art. 113).

In het bijzonder schrijft het Verdrag voor :

- 1) dat de door de Lid-Staten bij uitvoer naar derde landen toegepaste steunregelingen - voor het einde van de overgangsperiode - geleidelijk met elkaar in overeenstemming moeten worden gebracht (art. 112);
 - 2) dat de beperkingen in het internationale handelsverkeer geleidelijk moeten worden afgeschaft (art. 110) binnen het raam van een eenvormig gemaakte uitvoerpolitiek (art. 113).
1. Harmonisatie van de bij uitvoer naar derde landen toegepaste steunregelingen.

Guidige
situatie : In de Lid-Staten bestaan op het ogenblik nog hetzij directe, hetzij indirecte steunregelingen bij uitvoer.

Te bereiken
doel Het uiteindelijk - voor het einde van de overgangsperiode - te bereiken doel is de harmonisatie van de steunregelingen, door de Lid-Staten bij uitvoer naar derde landen toegepast. Dit in het Verdrag neergelegde beginsel wordt door drie voorwaarden beperkt (art. 112):

- a) de verplichtingen door de Lid-Staten aangegaan in het kader van andere

.../...

internationale organisaties blijven van toepassing (art. 112, 1)

Op het ogenblik zijn de Lid-Staten gehouden, de verplichtingen van het GATT (art. XVI) na te komen.

- b) De harmonisatie van de steunregelingen bij uitvoer naar derde landen moet tot stand worden gebracht in de mate waarin zulks noodzakelijk is om te vermijden dat de mededinging tussen de ondernemingen van de Gemeenschap wordt vervalst.
- c) De teruggaven van douanerechten en van indirecte belastingen, verleend bij de uitvoer naar een derde land zijn niet begrepen in de "steunregelingen" voor zover deze teruggaven niet hoger zijn dan de belastingen welke al dan niet rechtstreeks op de uitgevoerde produkten drukten (art. 112,2).

Te volgen procedure Aangezien de steunregelingen bij uitvoer naar derde landen voor het einde van de overgangsperiode met elkaar in overeenstemming moeten worden gebracht, dienen - gedurende deze periode - de volgende taken in het vooruitzicht te worden gesteld :

- a) opstelling van een lijst van de in de Lid-Staten bestaande steunregelingen bij uitvoer. .

Ingevolge art. 93 1 en art. 112 van het Verdrag onderwerpt de Commissie tezamen met de Lid-Staten de in die Staten bestaande steunregelingen aan een onderzoek : er is een eerste lijst opgesteld.

- b) op basis van deze lijst zal men overgaan tot gelijkmaking (1) van alle al dan niet rechtstreekse steunregelingen die door de Lid-Staten bij uitvoer naar derde landen worden toegepast binnen de hierboven aangegeven grenzen. Tot dat doel zal een onderzoek worden ingesteld naar de economische en andere overwegingen die op nationaal terrein voorgezeten hebben bij het invoeren van de steunregelingen; daaruit zullen dan de hoofdlijnen worden afgeleid voor de harmonisatie van hun structuur en van de wijzen waarop zij worden toegepast.

(1) Onverminderd de bepalingen van art. 92 en 93, waarin de afschaffing- bij beschikking van de Commissie - wordt voorzien van de door de Staten bij uitvoer naar de overige Lid-Staten verleende steunmaatregelen die de mededinging vervalsen of dreigen te vervalsen en voor zover deze steunmaatregelen het handelsverkeer tussen de Lid-Staten ongunstig beïnvloeden.

Deze harmonisatie zal tot stand worden gebracht in de richting die het meest geschikt zal worden geacht, rekening houdende met de conjunctuur en de eisen van de buitenlandse handel van de EEG, alsmede met de door de derde landen gevolgde politiek.

Bij deze werkzaamheden zal er rekening mee worden gehouden dat:

- de voordelen die de uitvoer van sommige Lid-Staten ontvangt in geval van wijziging van de wisselkoers, onder de toepassing van artikel 107 vallen;
- de teruggaven bij de uitvoer van goederen voor sommige landbouwprodukten een der elementen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid vormen.

2. Geleidelijke afschaffing van de beperkingen in het internationale handelsverkeer (art. 110) in het kader van een eenvormig gemaakte uitvoerpolitiek (art. 113)

Artikel 34 van het Verdrag bepaalt, dat de kwantitatieve uitvoerbeperkingen en alle maatregelen van gelijke werking voor het einde van de eerste etappe moeten worden opgeheven, met uitzondering van de in art. 36 en 223 bedoelde produkten. Wat de derde landen betreft schrijft het Verdrag de geleidelijke afschaffing van de kwantitatieve beperkingen voor (art. 110) in het kader van een gemeenschappelijke uitvoerpolitiek (art. 113), met inachtneming van de verplichtingen voortvloeiende uit overeenkomsten die voor de inwerkingtreding van dit Verdrag door de Lid-Staten werden gesloten (art. 234).

Huidige situatie In alle Lid-Staten bestaan er op het ogenblik bepaalde kwantitatieve beperkingen van de uitvoer. Deze maatregelen hebben - in het algemeen - ten doel, te verzekeren dat de nationale produktie beschikt over bepaalde produkten, waaraan in de betreffende Staat een tekort bestaat. Sommige verboden of beperkingen zijn gerechtvaardigd uit hoofde van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, enz. (art. 36 van het Verdrag van Rome) of uit hoofde van de veiligheid (art. 223 van het Verdrag van Rome).

.../...

te bereiken
doel

Het uiteindelijk te bereiken doel is het op een zo hoog mogelijk peil gelijk maken van de liberalisatiemaatregelen bij uitvoer naar derde landen (art. 110, 111 en 113 van het Verdrag).

te volgen
procedure

De opheffing van uitvoerbeporingen tussen de Lid-Staten - uiterlijk aan het einde van de eerste etappe (art. 34) - schept het probleem van een gelijktijdige eenmaking van de regelingen van de Lid-Staten bij de uitvoer naar derde landen, om het zich verleggen van het handelsverkeer, dat zich bij gebrek aan een gemeenschappelijke regeling zou kunnen voordoen, te voorkomen.

De eenmaking van de uitvoerregelingen zal volgens de onderstaande beginselen tot stand moeten komen :

- a) de liberalisatie zal moeten worden uitgebreid tot alle derde landen, behalve voor produkten (naast de in de art. 36 en 223 bedoelde produkten) waarvoor zich op communautair vlak inderdaad moeilijkheden zouden kunnen voordoen;
- b) voor deze produkten zal een procedure van vooroverleg moeten worden ingesteld met het oog op de aanvaarding van een op vrijwillige beperkingen gebaseerde gemeenschappelijke uitvoerpolitiek;
- c) indien het onmogelijk blijkt de onder b) beoogde maatregelen toe te passen zal voor deze produkten ten opzichte van derde landen een uitvoerpolitiek moeten worden gevoerd, gebaseerd op de verplichting de door een Lid-Staat uit de andere Lid-Staten ingevoerde goederen niet naar derde landen weder uit te voeren.

Indien deze oplossing niet geschikt wordt geacht dient het mogelijk te zijn om tot contingentering ten opzichte van derde landen over te gaan. In dat geval zullen in de Commissie, in onderlinge overeenstemming contingenten worden vastgesteld, die door iedere Lid-Staat afzonderlijk, op grond van de traditionele uitvoer (basisperiode) .. moeten worden geopend.

De verplichting tot "niet-wederuitvoer", alsmede de vast te stellen contingenten zullen het onderwerp vormen van een aanbeveling van de Commissie aan de Lid-Staten overeenkomstig de bepalingen neergelegd

.../...

in art. 115 al. 1 van het Verdrag en zij kunnen regelmatig in onderlinge overeenstemming worden herzien naar gelang van de positie der betrokken produkten(1).

3. Commerciële expansie op de buitenlandse markten

Het streven van de Lid-Staten naar commerciële expansie en exportbevordering op de markten van derde landen zou onderling moeten worden afgestemd, meer speciaal door middel van een coördinatie van de activiteit der semi-overheidsinstellingen voor de buitenlandse handel en van de werkzaamheden der handelsadviseurs op buitenlandse posten.

-
- (1) De handhaving van bepaalde beperkingen van de uitvoer van de zijde der EEG is niet in strijd met de door de Lid-Staten aanvaarde internationale verplichtingen, indien rekening wordt gehouden met het feit :
- a) dat er op het ogenblik, gezien uit het oogpunt der verplichtingen die de Lid-Staten als leden van de OEEB (OESO) te vervullen hebben, geen probleem bestaat, daar het door de Raad van de OEEB op 18 november 1955 aangenomen besluit C (55) 297 welke het doel van de opheffing der kwantitatieve bepalingen op de uitvoer vaststelde, niet is overgenomen en bijgevolg eerst na goedkeuring van de Raad van de OESO kan worden toegepast;
 - b) dat uit het oogpunt der uit het GATT voortvloeiende verplichtingen, in de artikelen XI en XX, in geval van schaarste uitzonderingen op de afschaffing der kwantitatieve beperkingen van de uitvoer zijn vastgelegd;
 - c) dat op de produkten die vallen onder de art. 36 en 223 van het Verdrag van Rome, ook art. XX a - h van het GATT toepasselijk is.